



Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Discipulum Matri, spiritum Patri commendat. 71

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Impiorum Patronus ex Judice,
 Excusator ex yndice.
 Nesciebant Judæi plane quid facerent,
 Qui ejus urgerent gloriam, quem odissent,
 Et per ipsamet scelera
 Ad innocentiam properarent.
 Movebant capita sua, qui corda debuissent,
 Et nihil meliores interpres operum Dei,
 Quam fuissent ante verborum,
 Quod erat laus patientiæ
 Vitio potentia tribuebant,
 Omnem ultiōnis affectum elementis excusavit
 Tantæ lenitatis Auctoritas;
 Vel ipsam dissidii speciem
 Luna Soli opposita horruit;
 Mitiora consilia te audito
 Iratum Cœlum concepit;
 Quia quem tu non condemnatis,
 Nemio condemnat.

*Movebant capita
sua, & dicebant,
Vah qui destruis,
&c.*

*Si filius Dei est, de-
scendat de Cruce, &
alios salvos fecit, &
seipsum non potest
salvum facere.*

*Erat Luna in opposi-
tione, ut pote in
plenilunio.
Quare terra, & co-
lum non perdiderit ea
die humanum genus.*

ELOGIUM LXXI.

DISCIPULUM MATRI, SPIRITUM
 PATRI COMMENDAT,

Ioan. cap. 19.

Deficiente Deo
 Cur Mundus omnino non ruerit
 Causam attende.
 Stabat adhuc MARIA.
 Regendo Mundo potuit basis ista sufficere.
 Describere miraculi magnitudinem voluit,
 Qui eam cum debuisset matrem, mulierem dixit. *Mulier, ecce filius
tunc.*
 Titulo fragilitatis
 Amplificavit insolentiam roboris.
 Imprimere in hominibus
 Mariæ venerationem voluerat.
 Ideo, quia hærent firmius, quæ postrema sunt
 Monita,
 Suprema illius ad homines vox
 Mariæ commendatio fuit.

*Stabat autem juxta
Crucem Iesu Maria,
& discipulus, quem
diligebat.*

*Pothae verba. Ecce
Mater tua, mbit ul-
tra dixit conversus
ad homines,*

G 5

Sc

*Miserationum enim
Mater est.*

Dixit enim, Ecce filius tuus tantum.

*Prodigi enim per
leges tristari non
possunt.*

*Quare supra ceteros
commendatus Joannes
omnium adolescentior.*

*Quare dicatur Spiritu
num non amisse,
sed tradidisse.*

*Pater in manus tuas
commendo Spiritum
meum.*

*Pater meus usque
modo operatur.
Ita explicant non
nulli illud, manus
eius tornatiles aurea
plene hyacinthus.*

*Sortes nostræ in
manu Dei.*

*Si præceptorem sequutis,
Quo major esset in illam fiducia
Clementia illius, de qua dubitate non poterat
Voluisse visus adjicere*

*De illis custodiendis præceptum suum.
Suxæ tamen erga illam observantiæ memor,
Illud ac si proponeret,*

*Non ac si juberet, expressit,
Testari Prodigus adhuc se posse confidens,
Ita partitus hæreditatem suam est,
Ut reverentiam, quam habebat erga matrem,*

*Filiis cederet,
Providentiam, quam habebat erga filios, matris;
Supra cæteros tamen Joannem commendat,*

*Qui sciret nullius Adolescentiam
Securam unquam futuram,
Nisi sub tuta Mariæ.*

*Operam suam minus necessitatem Mundo jam
credens.*

*Cui tam bonum matrem meruisset,
Spiritum, qui sibi unus supererat, colligens,
Naturæ non audenti rapere tradidit.*

*Tractabilis plane Spiritus,
Qui ne ex otii desiderio
Credatur declinare labores,
Se non in alias,
Quam in operosissimi Patris manus commendat.*

*Noxerat illas esse tornatiles.
In quas superinfusus
Speraret iterum in terris effluere.
Prostare Deo ad omnes hominum usus voluerat.
Ne foret quandoque querendus,
Locum omnem aliis cedens,
Illi esse postulavit semper ad manus.
Sortes nostras inde venire qui scierat,
Eas in origine sua facturas optimas,
Sedem illam elegit.*

ELOGIUM LXXII. ANHELANTIS MORTEM CLAMOR, ET GEMITUS.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

Pudor